

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 24. rujna 2023.*

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije stavlja nam pred oči iznenađujuću prispodobu: gospodar vinograda izlazi od rane zore do večeri zvati sebi radnike, ali na kraju svima jednako plaća, pa i onima koji su radili samo jedan sat (usp. *Mt* 20, 1-16). To izgleda kao nepravda, ali tu prispodobu ne treba gledati kroz prizmu plaće, nego nam ona želi predložiti kriterije Boga koji ne računa naše zasluge, nego nas voli kao djecu.

Zadržimo se na dva Božja čina koja proizlaze iz te prispodobe. Prvo: *Bog izlazi zvati nas o svakoj uri*; drugo: *svima daje istu „plaću“*.

Bog je, prije svega, Onaj koji *izlazi zvati nas u svako doba*. U prispodobi se kaže da gospodar „rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd“ (r. 1), ali zatim nastavlja izlaziti u različito doba dana sve do zalaska sunca tražiti si radnike među onima koje još nitko nije unajmio. Tako shvaćamo da u toj prispodobi radnici nisu samo ljudi, nego prije svega Bog, koji izlazi stalno, neumorno, po čitav dan. Takav je Bog: ne čeka naše napore da nam izađe ususret, ne podvrgava nas ispitu kako bi ocijenio naše zasluge prije nego što nas krene tražiti, ne predaje se ako mu oklijevamo odgovoriti; naprotiv, On sâm je preuzeo inicijativu i u Isusu je „izišao“ prema nama, da nam pokaže svoju ljubav. I traži nas u sve sate u danu koji, kako kaže sveti Grgur Veliki,

predstavljaju različite faze i životna doba našega života do duboke starosti (usp. *Homilije na Evanđelje*, 19). Za njegovo srce nikad nije kasno, On nas uvijek traži i čeka. Ne zaboravimo to: Gospodin nas traži i čeka uvijek, uvijek!

Upravo zato što je tako širokogrudan, *Bog* – i to je drugo djelovanje – *svakome daje istu „plaću“*, a to je njegova ljubav. I to je poanta te prispodobе: radnici posljednjeg sata plaćeni su isto kao i prvi jer je u stvarnosti Božja pravednost viša. Ona je veća. Ljudska pravda nam kaže „daj svakom onoliko koliko zaslužuje, prema njegovoj zaslugi“, dok Božja pravda ne mjeri ljubav na tezulji naših uzvraćanja, naših napora ili naših pogrešaka: *Bog nas naprosto voli*, voli nas zato što smo djeca, i to čini bezuvjetnom i slobodnom ljubavlju.

Braćo i sestre, ponekad smo u opasnosti da imamo „trgovački“ odnos s Bogom, smjerajući više na svoju umješnost nego na velikodušnost njegove milosti. Ponekad čak i kao Crkva, umjesto da izlazimo u svako doba dana i širimo svoje ruke svima, možemo sebe doživljavati boljima od drugih, a druge kao one koji su daleko od Boga, ne misleći da i njih Bog voli istom ljubavlju kojom ljubi nas. Pa i u našim odnosima, koji su tkivo društva, pravda za koju se zalažemo ponekad ne uspijeva izbjeći zamku proračunatosti te se ograničavamo na to da se u svom davanju ravnamo prema onome što primamo, ne usuđujući se učiniti nešto više, ne igrajući na kartu učinkovitosti dobra učinjenog besplatno i ljubavi ponuđene otvorenog srca. Braćo i sestre, zapitajmo se: ja koji sam kršćanin, kršćanka znam li doprijeti do drugih? Jesam li, nadalje, velikodušan/na prema svima, znam li imati više razumijevanja i više opraštati, kako me Isus uči?

Neka nam Majka Božja pomogne obratiti se na Božju mjeru, a to je ljubav bez mjere.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Danas se slavi Svjetski dan selilaca i izbjeglica, na temu „Slobodni birati – iseliti ili ostati“, kako bismo podsjetili da bi migracija trebala biti slobodan, a nikada jedini mogući izbor. Naime, pravo na iseljavanje danas je mnogima postala nužnost, dok bi trebalo postojati pravo osoba da ne iseljavaju, da ostanu na svome. Potrebno je da se svakom muškarcu i svakoj ženi zajamči mogućnost dostojanstvenog života u društvu u kojem žive. Nažalost, bijeda, ratovi i klimatska kriza tjeraju mnoge ljude na bijeg. Zato smo svi pozvani stvarati zajednice spremne i otvorene za prihvaćanje, promicanje, praćenje i integriranje onih koji kucaju na naša vrata.

Taj je izazov bio u središtu susreta *Rencontres Méditerranéennes* koji su proteklih dana održani u Marseilleu i na čijem sam završetku jučer sudjelovao otputovavši u taj grad, raskrižje narodâ i kulturâ.

Posebno zahvaljujem biskupima Talijanske biskupske konferencije koji čine sve kako bi pomogli našoj braći i sestrama migrantima. Slušali smo, maloprije, mons. Baturija na televiziji, u emisiji "A Sua Immagine" („Na njegovu sliku“) koji je to objašnjavao.

Ponavljam poziv za sudjelovanje na ekumenskom molitvenom bdjenju „Together – Zajedno“, koje će se održati iduće subote 30. rujna na Trgu sv. Petra, kao priprava za Sinodsku skupštinu koja će započeti 4. listopada.

Sjetimo se napaćene Ukrajine i molimo za taj narod koji toliko pati.

Želim svima ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i vidimo se!